

ἡμῶν αἰτησιν καὶ θέλετε ἐνεργήσει ὅπουκαὶ ὅπως δεῖ ὑπὲρ τῆς δικαίας ἡμῶν
ὑποθέσεως διατελοῦμεν μετὰ τοῦ προσήκοντος ὑμῖν σεβασμοῦ καὶ τιμῆς.

*Ἐν Φιλιππούπολει τῇ 7ῃ Ἰανουαρίου 1931

Κ. Μυρ. Ἀποστολίδης δ. φ., πρώτη καθηγηγής. Ἐπονται περὶ τὰς 30
ὑπογραφαὶ Ἑλλήνων πολιτῶν κατοίκων ἔπαντων Φιλιππούπολεως.

*Ἀρ. 55

Ο Γρηγόριος Μαρασλῆς

K. Μυρίδης
Αποστολίδης :

Ἄλλ' οὖν ἔχει τοι σχῆμα, καν ἄπωθεν ἦ
ἀνὴρ ὁ χρηστὸς δυστυχοῦντας ὠφελεῖν.

Ἐνδιπίδης

Αποστολίδης
Θραύσιος
Διοργανωτής
Παντούρης
Θυναράκης
Αθ. τ. Λ.
o. 111 - 112

Στὸν κόσμο, ποὺ τῆς ἀδικιᾶς τάγκαθια οιζωμένα
κάμνουν τὸν δρόμο τῆς ζωῆς δύσθατα μονοπάτια
κι ὁ χείμαρρος τοῦ ὑλισμοῦ στοιβάζει καταπάτια,
ποὺ πνίγουν μὲ τὴ βώχα τους αἰσθήματα κρυψάνενα,
φυτρώνουν ἀναπάντεχτα λουλουδιά μυρωμένα,
φρεμέν' ἀπ' ἄλλα κλίματα, τοῦ ὥλιον τὰ παλάτια,
καὶ φῶς σκορποῦν ἀνέσπερος ε τοῦ ἀσθενῶν τὰ μάτια
καὶ βάλσαμο παρηγορᾶς σὲ στηθεῖα πονεμένα.

Εἶναι διαμάντι τούρανοῦ, ἥλιοφεγγη ἀγτίδια,
πνοὴ Ζεφύδου ἀσβεστης ε τὸν κόσμο ἡ καλωσύνη
κι ἀν ζῆς τὶ γῆ, τὶ θεία τῆς θάξῃ ἄλλοι κοιτίδα.

Μέσας ε αὐτὰ τὰ λουλουδα κι ὁ Μαρασλῆς προβάλλει.
Τῆς φτώχειας καὶ τῆς δυστυχίας τοὺς πόνους ἔλαφρύνει.
Πόσον τοῦ πρέποντον τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ κορμιοῦ τὰ κάλλη!

Μυρίδης

Σημείωσις: Φθίνοντος τοῦ Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1900 ἡ ἐν Φιλιππούπολει ἐκδιδούμενη ἐφημερίς *Εἰδήσεις τοῦ Αἴμου* ἔξεδωκε πανηγυρικὸν εἰκονογραφημένον τεῦχος ἐπὶ τῇ μελλούσῃ κατὰ Σεπτέμβριον ἐνάρξει τῆς λειτουργίας τῶν σχολείων τῶν ἀρρένων τῆς πολυπαθοῦς ἔκείνης Ἑλληνικῆς Κοινότητος ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ τριοφόρῳ σχολικῷ μεγάρῳ, δπερ πρόσφρων ἀδρὶ δαπάνῃ ἀνήγειρε χάριν τῶν Ἑλλήνων συμπολιτῶν τοῦ ὁν 'Οδησσοφόρος Φιλιππούπολίτης καὶ μυστικοσύρβουλος τῆς Ρωσικῆς αὐτοκρατορίας Γρηγόριος Μαρασλῆς, διέγας ἐθνικός εὐεργέτης' (τός καὶ ἀνωτέρῳ ἔγγρ. ἀρ. 46). 'Ἐν τῇ πρώτῃ σελίδᾳ τοῦ τεύχους ἐτέθη ἡ εἰκὼν τοῦ ὁραίου καὶ καλοκαγάθου πρεσβύτου ὑψ' ἡν ἐδημοσιεύθη τὸ ἀνωτέρῳ δεκατεράστιχον.

Τὸ κτιτορικὸν τῆς σχολῆς ἐπίγραμμα, ποιηθὲν ὑψ' ἡμῶν τῇ ἐντολῇ τῆς ἐφοριδημογεροντίας τῆς Ἑλλ. κοινότητος, δπερ κεφαλαίοις χρυσοῖς γράμμασι χαραχθὲν ἐπὶ λευκοτάτης μαρμαρίνης πλακός ἐνετοιχίσθη εἰς τὰ προπύλαια τῆς σχολῆς δεξιῆς τῷ εἰσερχομένῳ, εἰχεν ὡς ἔξης :

(Αναστορθοῦ)

Τόν δε δόμον Μουσῶν περικαλλέα ήδ' ἀρίδηλον,
κυδαίνων πρόφρων πατρίδα τηλόθι ἔων,
ἀμφότερον κόσμον τε πόλει και θάμβος δδίταις
δείματο Μαρασλῆς τοῦνομα Γρηγόριος.
Τὸν μεγάλανχες ἔνεικε Φιλίππου κύδιμον ἄστυ
τῆς γενεῆς μερόπων φέρτανον ἄνδρα μάλα.
Γηράσκει καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνου, ἀλλ' ἀρετάν
Γρηγορίοιο ἀεὶ τὸ κλέος ἀθάνατον.

Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ ὅχλου κατάληψιν τῆς σχολῆς ἐπὶ τοῦ ἀνθελληνικοῦ κινήματος τοῦ 1906 ἡ ἐνεπίγραφος πλάξ κατετεμαχίσθη, βραδύτερον δὲ πρὸς κάλυψιν τῆς ἐπὶ τοῦ τοίχου ἀσχημαίας ἀντικατεστάθη δι' ἐτέφας ἀνεπιγράφου. "Ἐχτοτε ἐν αὐτῇ λειτουργεῖ Βουλγαρικὸν προγυμνάσιον, ὅπερ ἀπὸ τριετίας φέρει τὴν ἐπιγραφήν: Ἐθνικὸν προγυμνάσιον τοῦ Γεηγερίβητος Μαρασλῆ. Χάριν τῆς ἴστορίας εἰρήσθω καὶ τοῦτο. 'Η μετονομασία τοῦ προγυμνασίου ἐγένετο ἐν σχολῇ τελετῇ, καθ' ἣν ὁ νῦν διευθυντής, Ροδοπαῖός τις, ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν χαρακτηρίζων τὸ Μαρασλῆ Βούλγαρον ἐπευφημοῦντος τοῦ ἀκροατηρίου του, εἰ καὶ τὰς βιογραφικὰς περὶ αὐτοῦ πληροφορίας ἔλαβε παρ' ἔμοι. Φαίνεται δῶμας ὅτι τὸ ἐπιχείρημα τοῦ ὀφελοῦντος δασκάλου ὅτι: διὰ Μαρασλῆς ὁργενηθεὶς ἐν τῷ Μαρασίῳ, προστείω Βουλγαρικῷ τῆς Πλόβδηφ, δὲν ἥτο δυνατὸν νὰ μῇ εἶναι Βούλγαρος, δὲν κατέπεισε τοὺς λοιποὺς δασκάλους καὶ κατὰ τινὰ χοροεσπερίδα των ἐν τῇ σχολῇ ἐν μεσονυκτίαις ποθ' ὥραις ἔλαβον τὴν δι' ἐράνων τῶν μαθητῶν στηθεῖσαν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν γύψινον προτομήν τοῦ κτιτορος καὶ κατέρριψαν εἰς τὴν αἰθλὴν διὰ τοῦ παραθύρου θρυμματίσαντες. (Βουλγαρισμός).

ΤΕΛΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ